ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τὸ ρεκὸρ τοῦ πιάνου

— Ἕνας Ἄγγλος, ὁ Πρὲνς Μὰκ Μπρίντ, κατέρριψε τελευταῖα στὸ Μάνζεστερ τὸ ρεκὸρ τοῦ πιάνου, μὲ 65 ὧρῶν συνεχὲς παίξιμο! Ἡ ἀλήθεια σχετικῶς εἶνε ὅτι καθ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν ἔπαιζε σοβαρὰ κομμάτια, τὰ ὁποῖα θὰ χρειάζονται βέβαια λεπτὰς ἀποχρώσεις στὴν ἐκτέλεσι. Περιωρίσθηκε ἁπλῶς σὲ λαϊκὰ τραγουδάκια. Ἐντούτοις τὸ κατώρθωμά του παραμένει πάντοτε θαυμαστό, γιατὶ δὲν εἶνε εὔκολο πρᾶγμα, ὑποθέτομεν, νὰ χτυπᾷ κανεὶς ἐπὶ 65 ὧρες συνεχῶς τὰ κόκκαλα ἑνὸς πιάνου, χωρὶς νὰ κινηθῇ καθόλου ἀπὸ τὴ θέσι του!...

Τὴν δόξαν ὅμως αὐτήν, ὁ Πρὲνς Μὰκ Μπρίντ κόντεψε νὰ τὴν πληρώσῃ πολὺ ἀκριβά. Λίγο ἔλειψε δηλαδὴ νὰ πάθῃ συγκοπὴν καρδίας! Ὡστόσο, τὸ πάθημα αὐτὸ δὲν τὸν συνέτισε. Ἀπεναντίας, σκέπτεται τώρα νὰ καταρρίψῃ ἕν' ἄλλο παγκόσμιο ρεκόρ: Τοῦ σαξοφώνου!

***

Πότε κυβερνᾶται καλὰ μιὰ Χώρα

Νὰ τί γράφει ὁ μέγας Κινέζος φιλόσοφος, ὁ Κομφούκιος, σ' ἕνα ἀπ' τὰ βιβλία του, τὸ «Σσί-Κίγκ», (Βιβλίο τῶν Ἀσμάτων), γιὰ τὴν εὐτυχία καὶ τὴν καλὴ διακυβέρνησι μιᾶς χώρας:

«*Ὅταν τὰ σπαθιὰ εἶνε γεμάτα σκουριὰ καὶ τὰ δρέπανα ἀστράφτουν, ὅταν ἡ σιταποθῆκες εἶνε γεμᾶτες καὶ ἡ φυλακὲς ἄδειες, ὅταν οἱ φουρνάρηδες βγαίνουν περίπατο μὲ φορεῖα (ἁμάξια δὲν ὑπῆρχαν στὴν ἐποχὴ τοῦ Κομφουκίου) καὶ οἱ γιατροὶ πεζοί, ὅταν ἡ σκάλες ἀπ' τὶς παγόδες εἶνε καταφαγωμένες ἀπ' τὰ πατήματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ αὐλὲς τῶν δικαστηρίων σκεπασμένες ἀπὸ χορτάρι, τότε τὸ Κράτος κυβερνᾶται καλά*».

***

Πῶς γνώρισε τὸν σύζυγό της ἡ Κάρμεν Σύλβα.

Ἡ ἄλλοτε βασίλισσα τῆς Ρουμανίας Ἐλισάβετ, ποὺ ἔγινε παγκοσμίως γνωστὴ ὡς συγγραφεὺς μὲ τὸ ψευδώνυμο Κάρμεν Σύλβα, ἐξηγεῖται στὴν «Αὐτοβιογραφία» της τὸν παράξενο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἐγνώρισε καὶ παντρεύθηκε τὸν σύζυγό της.

«*Ὅταν ἤμουν*, γράφει, *δεκαεφτὰ ἐτῶν, κατέβαινα μιὰ μέρα τὴν σκάλα τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Βερολίνου, ὅταν ξαφνικὰ γλύστρησα καὶ ἀσφαλῶς θὰ κατρακυλοῦσα κάτω ἂν δὲν συνέβαινε ν' ἀνεβαίνῃ τὴν στιγμὴ ἐκείνη ὁ πρίγκηψ Κάρολος τῶν Χοεντζόλερν, ὁ ὁποῖος μ' ἄρπαξε στὴν ἀγκαλιά του καὶ μὲ συγκράτησε. Ἀπ' τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὁ πρίγκηψ μὲ ἐρωτεύθηκε τρελλὰ καὶ ἔπειτα ἀπὸ λίγον καιρὸ μοῦ πρότεινε νὰ μὲ παντρευτῇ καὶ νὰ μὲ κάμῃ βασίλισσα τῆς καρδιᾶς του! Ἐγὼ ὅμως τοῦ ἀπάντησα, ἀστειευομένη, ὅτι προτιμοῦσα νὰ μείνω βασίλισσα... τοῦ ἑαυτοῦ μου, καὶ ὅτι ἂν ποτὲ ἐπρόκειτο νὰ γίνω βασίλισσα κάποιου ἔθνους θὰ προτιμοῦσα τὴ Ρουμανία.*

«*Ἔπειτα ὅμως ἀπὸ ὀχτὼ χρόνια ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἔγινε πράγματι βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας καὶ τότε μοῦ ἐπανέλαβε τὴν παλαιά του πρότασι γάμου καὶ μοῦ θύμησε τὰ λόγια μου. Καὶ ἔτσι ἔγινα βασίλισσα τῆς καρδιᾶς του καὶ τοῦ κράτους του!...*»

***

Ἄκρον ἄωτον ἐγκρατείας

Ὁ γνωστὸς γιὰ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν Βάκχο Σουηδὸς ζωγράφος Κάρλ Λάρσον εἶχε ἀναλάβει κατὰ τὸ γεῦμα ποὺ εἶχε δοθεῖ πρὸς τιμὴν τοῦ διασήμου ποιητοῦ Σβὲν Ἐντὶν νὰ ἀπαγγείλῃ τὴν πρὸς αὐτὸν τιμητικὴ προσφώνησι. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς:

— «Ὁ Σβὲν Ἐντὶν ἔμεινε κάποτε ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρες χωρὶς νερό. Αὐτὸ δὲν εἶνε καὶ τόσο σπουδαῖο πρᾶγμα. Ἐγὼ ἐπὶ *ἑπτὰ χρόνια* δὲν ἔχω πιεῖ νερὸ καθόλου!»

συγκίνηση τώρα ἡ γυναῖκα του.

Τὰ μάτια τοῦ γέρου εἴχανε μείνει ὀρθάνοιχτα ἀπὸ τὴ στιγμὴ τῆς ἀγωνίας τοῦ θανάτου. Καὶ κυττάζανε, σὰν γυάλινα, χωρὶς ζωὴ καὶ χωρὶς βλέμμα, τὸ ταβάνι. Γρήγορα-γρήγορα, ἡ γυναῖκα του τοῦ τἄκλεισε. Ἔπειτα στάθηκε, κύτταξε σκεπτικὴ μιὰ στιγμὴ τὸ λείψανο καὶ εἶπε μέσα της:

— "Ἦτανε καλὸς ἄνθρωπος, ἐργατικός, οἰκονόμος, τίμιος... Φέρθηκε καλὰ στὴ ζωή του... Δούλεψε καλά... Θὰ τοῦ βάλω τὸ καινούργιο του πουκάμισο, τὴ γαμπριάτικη φορεσιά του... Κι' ἔπειτα, ἂν θέλῃ καὶ τὸ παιδί μας, μποροῦμε νὰ τοῦ νοικιάσουμε τόπο στὸ νεκροταφεῖο γιὰ δέκα χρόνια, σὰν τοὺς πλούσιους!...

Μετάφρ. Σταθ.

ΑΓΝΩΣΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(*Ἀπὸ τὴ συλλογὴ τοῦ ἰδιαιτέρου του ἀκολούθου* Ε. Μ. ΝΤΕ ΣΑΙΝΤ-ΙΛΑΙΡ)

Εἶνε γνωστὴ ἡ συμπάθεια ποὺ ἔτρεφε ὁ Ναπολέων στὸ ὡραῖο φῦλον. Ἡ συμπάθειά του ἐν τούτοις αὐτὴ δὲν τὸν ἔφερε ποτὲ στὸ σημεῖο νὰ κάμῃ «τρέλλες»... Ἀγαποῦσε πολὺ τὶς γυναῖκες, ποτὲ ὅμως δὲν ἄφησε τὸν ἑαυτό του νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ αὐτές.

Ὅταν βρισκόταν στὴ Βιέννη ὅπου εἶχε μπεῖ ὡς νικητὴς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ του, κάποια νέα τὸν ἐρωτεύθηκε παραφόρως. Καὶ ὁ Ναπολέων ὅμως, ὁ ὁποῖος τὴν εἶχε συναντήσει κατὰ τύχην ἐπανειλημμένως, τὴν εἶχε βρεῖ τοῦ γούστου του. Ἐπειδὴ δὲ ἀγνοοῦσε τὸ αἴσθημά της, ἀνέθεσε στὸν πιστόν του Κονστὰν νὰ κανονίσῃ ἕνα ραντεβοῦ μαζύ της. Ὁ Κονστὰν ἐξετέλεσε θαυμάσια τὴν παραγγελία τοῦ κυρίου του. Ὥρισε ἕνα ραντεβοῦ στὰ Ἀνάκτορα τοῦ Σεμπρούν, στὶς δέκα τῆς νυκτός, καὶ ἡ νέα ἐδέχθη. Κατὰ τὴν συνάντησί τους, ὅταν ὁ Ναπολέων ἔμαθε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν νέα ὅτι κατήγετο ἀπὸ μία πρώτης τάξεως οἰκογένεια τῆς Βιέννης, καὶ ὅτι δὲν εἶχε δεχθῇ νὰ ἔλθῃ στὸ ραντεβοῦ του παρὰ μόνον λόγῳ τοῦ μεγάλου ἐρωτικοῦ αἰσθήματος ποὺ τῆς εἶχεν ἐμπνεύσει ὁ πρὸς αὐτὸν θαυμασμός της, κατεπλάγη ἐξαιρετικά. Ἡ ἁπλῆ καὶ εἰλικρινὴς ὁμολογία τῆς νέας τὸν κατασυνεκίνησε. Ἐφαντάζετο ὅτι θὰ εἶχε νὰ κάνῃ μὲ καμμιὰ ἀπὸ τὶς φιλόδοξες καὶ φιλάρεσκες ἀριστοκράτιδες ποὺ ἐκολακεύοντο νὰ συγκαταλέγωνται μεταξὺ τῶν φιλενάδων ἑνὸς αὐτοκράτορος καὶ βρέθηκε ἐξαφνα μπρὸς σὲ μιὰ εὐγενικὴ καὶ γενναία καρδιά.

Ὁ Μ. Ναπολέων δέχεται στό Λοῦβρο τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ στρατοῦ μετὰ τὴν στέψιν του. (Εἰκὼν τοῦ Στραντζέλι).

Ἔτσι ἡ ἀθωότης τῆς νέας ἄλλαξε ὅλα τὰ σχέδιά του, καὶ ὁ Ναπολέων, σὰν πραγματικὸς ἱππότης, οὔτε τὴν ἀγγιξε κάν, ἀλλὰ πέρασε ὅλο τὸ βράδυ κουβεντιάζοντας μαζύ της!..

***

Ἡ αὐτοκράτειρα Ἰωσηφίνα ἦταν τρομερὰ ζηλιάρα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ναπολέων, ὁ ὁποῖος μολονότι ἀγαποῦσε πολὺ τὴ γυναίκα του, ἐννοοῦσεν νὰ τῆς κάνῃ κάθε τόσο καὶ καμμιὰ ἀπιστία, ἐλάμβανε χίλιες δυὸ προφυλάξεις γιὰ νὰ μὴ τῆς ἐξάπτῃ τὴ ζηλοτυπία.

Μετὰ τὴν συνθήκη τοῦ Τιλσίτ, ὁ Ναπολέων ἐρωτεύθηκε τρελλὰ μιὰ νεαρὰ κυρία τῆς Αὐλῆς του, τὴν κυρίαν Δ.... Ἡ Ἰωσηφίνα ὅμως μυρίσθηκε τὸ νέο αὐτὸ εἰδύλλιο τοῦ συζύγου της κι' ἄρχισε νὰ κάνῃ σκηνὲς στὸν αὐτοκράτορα ὁ ὁποῖος, γιὰ νὰ ἀποκοιμήσῃ τὶς ὑποψίες καὶ τοὺς φόβους της, ἔκρυβε ὅσο καλύτερα μποροῦσε τὸ αἴσθημά του. Γιὰ νὰ πάῃ π. χ. στὴ φίλη του, περίμενε νὰ ἔχουν ἀποκοιμηθῇ ὅλοι μὲς στὸ παλάτι, γιὰ περισσότερη δὲ προφύλαξη, ἐπήγαινε ἀπὸ τὸ δωμάτιό του στὸ δωμάτιο τῆς φίλης του μὲ... τὸ νυχτικό του καὶ χωρὶς νὰ φορᾷ παπούτσια οὔτε παντοῦφλες κἂν!...

Μιὰ νύχτα ὁ Ναπολέων ἄργησε πολὺ στῆς κ. Δ... Καὶ ὁ ἰδιαίτερος θαλαμηπόλος του βλέποντας ὅτι κόντευε νὰνατείλῃ ὁ ἥλιος καὶ ὁ κύριός του δὲν εἶχε γυρίσει ἀκόμη στὸ δωμάτιό του, φοβήθηκε γιὰ τὸ σκάνδαλο ποὺ θὰ ἐπακολουθοῦσε. Πῆγε λοιπόν, σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες ποὺ τοῦ εἶχε δώσει αὐτοπροσώπως ὁ Ναπολέων γιὰ τὴν περίπτωσι αὐτή, καὶ παρήγγειλε στὴν καμαριέρα τῆς κυρίας Δ... νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν κυρία τῆς τὶ ὥρα ἦταν. Πέντε λεπτὰ μετὰ τὴν εἰδοποίησι αὐτή, ὁ Ναπολέων ἐγύρισε στὰ διαμερίσματά του, διατελῶν ἐν μεγάλῃ ταραχῇ, γιατὶ εἶχε ἀντιληφθῇ ὅτι μιὰ κυρία τῆς τιμῆς, ἔμπιστος τῆς Ἰωσηφίνας, τὸν παραμόνευε πίσω ἀπὸ ἕνα παράθυρο καὶ τὸν εἶχε δεῖ ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ δωμάτιο τῆς φίλης του.

Μὴ ἔχοντας λοιπὸν πῶς νὰ ἐξεσπάσῃ ἀπήγγειλε ἕνα φιλιππικὸ ἐναντίον τῆς ἀδιακρισίας καὶ τῆς περιεργείας τῶν γυναικῶν. Κατόπιν ὅμως ἔλαβε καὶ πιὸ πρακτικὰ μέτρα. Ἔστειλε δηλαδὴ τὸν Κονστὰν στὴν νεαρὰ ἔμπιστο τῆς Ἰωσηφίνας καὶ τῆς παράγγειλε ὅτι, ἐὰν ἔλεγε τὸ παραμικρὸ στὴν κυρία της, θἄχανε τὴ θέσι της καὶ θὰ ἐτιμωρεῖτο αὐστηρὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Αὐτοκράτορα.

Κατόπιν αὐτοῦ ἡ ἔμπιστος τῆς Αὐτοκρατείρας φοβηθεῖσα δὲν εἶπε τίποτα στὴν Ἰωσηφίνα. Ὁ Ναπολέων ὅμως, κατόπιν τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ ἔδωσεν ἐντολὴ στὸν Κονστάν, νὰ τοῦ νοικιάσῃ ἕνα ἐξοχικὸ περίπτερο, ὅπου καὶ συναντᾶτο ἀκινδύνως μὲ τὴ φίλη του.

***

Ὁ Ναπολέων, ὅσο καὶ ἂν ἦτο «μουρντάρης» ἐσέβετο ἐν τούτοις καὶ ἐκτιμοῦσε ἐξαιρετικὰ τὶς γυναῖκες ποὺ κρατοῦσαν τὴ θέση τους. Δὲν μποροῦσε δὲ νὰ ἀνεχθῇ οὔτε τὶς ἄσεμνες χειρονομίες οὔτε τὰ ἄσεμνα λόγια τους!